

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

દીપાક કુમાર પ્રહ્લાદકા

વિ.

મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ પ્રભા શંકર મિશ્રા અને અન્ય

એપ્રિલ ૨૮, ૨૦૦૪

[ન્યાયમૂર્તિ વાય. કે. સભરવાલ અને ન્યાયમૂર્તિ અરુણ કુમાર]

અદાલતની અવમાનના:

અવમાનની કાર્યવાહી-નોટિસ- અવમાનના માટે દોષિત ઠેરવતા પહેલા અને તેની સામે જેલનો આદેશ પસાર કરતા પહેલા વ્યક્તિ નોટિસ અને સુનાવણીની તક મેળવવા માટે હકદાર છે.

અદાલતની અવમાનના માટેની અરજી, હાઈકોર્ટના તે જ ન્યાયાધીશો દ્વારા સાંભળી અને નિકાલ કરી શકાયો ન હતો જેઓ તેમાં પ્રતિવાદી હતા-પ્રેક્ટિસ

અને પ્રોસિજર.

ઉચ્ચ અદાલતની ખંડપીઠે, અપીલકર્તાના નિવેદનના આધારે કેટલાક અખબારના અહેવાલોને તિરસ્કારપૂર્ણ ગણાવતા, તેમને સુઓ મોટો તિરસ્કાર નોટિસ જારી કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.અપીલકર્તાએ અવમાનની નોટિસનો જવાબ દાખલ કરવાને બદલે બે ન્યાયાધીશો સામે અવમાનની અરજી દાખલ કરી હતી.હાઈકોર્ટની અન્ય એક ખંડપીઠે ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ની કલમ ૩૪૦ હેઠળ અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીને ફગાવી દેતા અવલોકન કર્યું હતું કે અપીલકર્તાએ કાયદા અને ન્યાયતંત્ર પર સંશોધક હોવાનો ઢોંગ કરીને અને સુપ્રીમ કોર્ટ અને હાઈકોર્ટના અનેક ચુકાદાઓ પર સંશોધન કરવાનો દાવો કરીને, ઉપરોક્ત અરજી દાખલ કરીને કાયદાની અજ્ઞાનતા દર્શાવી હતી.અપીલકર્તાએ આ ન્યાયાધીશો સામે બીજી તિરસ્કાર અરજી પણ દાખલ કરી હતી જેમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે તેમની સામેનો આરોપ કે તેઓ કાયદા અને ન્યાયતંત્રના સંશોધક હોવાનો ઢોંગ કરે છે, તે ખોટો છે.અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી બંને અવમાનની અરજીઓ ફગાવી દેવામાં આવી હતી અને તેને ઉપરોક્ત બે અવમાનની અરજીઓમાં અદાલતને બદનામ કરવા માટે તિરસ્કારપૂર્ણ અને અવિચારી નિવેદનો કરવા બદલ અદાલતની અવમાનના માટે દોષી ઠેરવવામાં આવ્યો હતો અને તેને દંડ સાથે છ મહિનાની જેલની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.

અપીલમાં અપીલકર્તાએ પોતાની દલીલોને પોતાની દોષિતતા અને સજા સુધી

મર્યાદિત રાખી હતી અને દલીલ કરી હતી કે તેમને નોટિસ જારી કર્યા વિના અને જવાબ આપવા માટે વાજબી તક આપ્યા વિના, તિરસ્કારની અરજીઓ દાખલ કરવા અને તેમાં દાવા કરવા બદલ તેમને તિરસ્કાર માટે દોષી ઠેરવવા માટે કાયદામાં મંજૂરી નથી; અને તેમના દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી બીજી તિરસ્કારની અરજીની સુનાવણી અને નિર્ણય તે જ ન્યાયાધીશો દ્વારા કરી શકાતો નથી જે તેમાં પ્રતિવાદી હતા.

અપીલોનો નિકાલ કરતા, અદાલતે ઠરાવ્યું કે

ઠરાવ્યું :

૧. નિઃશંકપણે, અપીલકર્તા દ્વારા અપનાવવામાં આવેલો માર્ગ ખૂબ જ આઘાતજનક હતો અને પ્રથમ દૃષ્ટિએ બે અવમાનની અરજીઓ દાખલ કરવી અને તેમાં ન્યાયાધીશો વિરુદ્ધ આક્ષેપની પ્રકૃતિ તિરસ્કારપૂર્ણ હતી; પરંતુ કેસની હકીકતોને ધ્યાનમાં રાખતાં અપીલકર્તા તેને તિરસ્કાર માટે દોષી ઠેરવતા પહેલાં અને તેની સામે જેલનો આદેશ પસાર કરતા પહેલાં નોટિસ અને તક મેળવવા માટે હકદાર હતો. રેકૉર્ડ પરથી એ સ્પષ્ટ જણાય છે કે વિવાદિત ચુકાદો અને આદેશ પસાર કરતા પહેલાં અપીલકર્તાને ન તો કોઈ નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી અને ન તો વાજબી તક આપવામાં આવી હતી. (૮૩૯-B-C)

૨. બીજી તિરસ્કાર અરજીની સુનાવણી અને નિકાલ એ ન્યાયાધીશો દ્વારા થઈ

શક્યો ન હોત, કારણ કે તેઓ ઉપરોક્ત અરજીમાં પ્રતિવાદી હતા.

તે કિસ્સામાં, સંપૂર્ણપણે ખોટી ધારણા હોવા છતાં, તિરસ્કારની કાર્યવાહી

તે ન્યાયાધિશો વિરુદ્ધ શરૂ કરવાની હતી જેમણે તેની સુનાવણી કરી હતી અને તેનો નિકાલ કર્યો હતો. ન્યાય માત્ર થવો જોઈએ નહીં, પણ તે દેખાવો પણ જોઈએ.(૮૩૯-D-E)

૩; કેસની વિચિત્ર હકીકતોને ધ્યાનમાં રાખીને અને

આ વર્ષોમાં અપીલકર્તાના અભિગમમાં સુધારો થયો છે તે ધ્યાનમાં રાખીને, જ્યારે

અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી બે તિરસ્કાર અરજીઓને રદ કરવાનો હુકમ જાળવી રાખવામાં આવે છે, ત્યારે દોષિતતા અને સજાને બાજુએ મુકી દેવામાં આવે છે. (૮૪૦-B)

ફોજદારી અપીલીય ન્યાયક્ષેત્ર – ફોજદારી અપીલ નંબર ૮૪૫
/ ૧૯૯૮.

કલકત્તા હાઈકોર્ટના પ.પ.૯૮ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી

CPAN No. ૯૦૨/૧૯૯૮ માં

અને

ફોજદારી અપીલ નંબર ૮૪૬/૧૯૯૮

વ્યક્તિગત રીતે અપીલકર્તા

પ્રતિવાદીઓ માટે : દીપાંકર પી. ગુપ્તા અને પ્રવીણ કુમાર.

ન્યાયમૂર્તિ વાય. કે. સભરવાલ દ્વારા કોર્ટનો ચુકાદો આપવામાં આવ્યો.

આ અપીલ કલકત્તા હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચના ૫ મે, ૧૯૯૮ના વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશ સામે દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં અપીલકર્તાએ હાઈકોર્ટમાં દાખલ કરેલી બે અવમાનની અરજીઓમાં અદાલતને બદનામ કરવા માટે તિરસ્કારપૂર્ણ અને અવિચારી નિવેદનો કરવા બદલ તેને દોષિત ઠેરવ્યો હતો અને તેને છ મહિનાની કેદ અને રૂ. ૨,૦૦૦/- નો દંડ ફટકાર્યો હતો. ૧૯૯૭ની ઉપરોક્ત બે અવમાનની અરજીઓ No.૩૩૩ અને ૧૯૯૮ની CPAN No. ૮૦૨ની કાર્યવાહીનો પણ વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશના સંદર્ભમાં નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો. આ અદાલતે અપીલકર્તાને માત્ર કેદની સજા પર રોક લગાવવાનો આદેશ આપ્યો હતો. રિહા થતાં પહેલાં, અપીલકર્તા પહેલેથી જ ૩૬ દિવસની જેલની સજા ભોગવી ચૂક્યો હતો.

સી. સી. <આઈ. ડી. ૨> અને સી. પી. એ. એન. <આઈ. ડી. ૧> એ પ્રતિવાદીઓ સામે અદાલતી અવમાનની કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે અપીલકર્તા દ્વારા હાઈકોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, જેઓ તે સમયે હાઈકોર્ટના વર્તમાન ન્યાયાધીશો હતા. CC No.૩૩૩/૯૭ જ ડિસેમ્બર, ૧૯૯૭ના રોજ ડિવિઝન બેન્ચના સભ્યો એવા બે ન્યાયાધીશો સામે દાખલ કરવામાં આવી હતી,

જેમણે ૧૬ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૭ના રોજ આદેશ આપ્યો હતો, જેમાં અપીલકર્તાને તેમના આદેશમાં નોંધવામાં આવ્યું હતું કે અપીલકર્તાના નિવેદન પર આધારિત અખબારના અહેવાલો પ્રથમ દષ્ટિએ તિરસ્કારપૂર્ણ હતા.ઉપરોક્ત આદેશ દ્વારા અપીલકર્તાને કાયદાના સંશોધક હોવાના તેમના દાવાને વાજબી ઠેરવવા માટે તેમની શૈક્ષણિક લાયકાતની વિગતો આપતું પૂરક સોગંદનામું દાખલ કરવા, તેમણે કથિત રીતે કરેલી અને હાઈકોર્ટ સમક્ષ પડતર અવમાનની અરજીની વિગતો અને અખબારમાં આપેલા નિવેદનોના કારણો અને સમર્થન કે જેના પર તેઓ આધાર રાખવાનો દાવો કરી શકે છે તેની વિગતો રજૂ કરવા માટે પણ નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.પ્રથમ દષ્ટિએ, અદાલતને જાણવા મળ્યું કે અખબારના અહેવાલો ન્યાયના વહીવટમાં દખલ કરે છે.૧૩મી ઓગસ્ટ અને ૧૬મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૭ના આદેશોના સંદર્ભમાં, અપીલકર્તાને ૨૬મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૭ના રોજ સુઓ મોટો તિરસ્કાર નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી.

બીજી તિરસ્કાર અરજી (CPAN No.૯૦૨/૯૮) અપીલકર્તા દ્વારા ૨૪મી એપ્રિલ, ૧૯૯૮ના રોજ અન્ય બે માનનીય ન્યાયાધીશો વિરુદ્ધ દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેઓ અન્ય ડિવિઝન બેન્ચના સભ્યો હતા, જેમણે ૧૨મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૮ના રોજ એક આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેમાં અપીલકર્તાએ કલમ ૩૪૦ Cr.P.C હેઠળ દાખલ કરેલી અરજીને ફગાવી દેવામાં આવી હતી. ૧૨મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૮ના ચુકાદામાં ડિવિઝન બેન્ચે નીચેની અસર અંગે

અવલોકનો કર્યા હતા::

"કાયદો અને ન્યાયતંત્ર પર સંશોધક હોવાનો ઢોંગ કરતા અને દાવો કરતા કે તેમણે અદાલતો દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતા કાયદા અને સત્તાના અર્થઘટનના સંદર્ભમાં સુપ્રીમ કોર્ટ અને હાઈકોર્ટના ઘણા ચુકાદાઓનું સફળતાપૂર્વક સંશોધન કર્યું છે, અરજદાર દીપક કુમાર પ્રહલાદકાએ તાત્કાલિક અરજી દાખલ કરીને માત્ર કાયદાની અજ્ઞાનતા દર્શાવી છે.

અપીલકર્તાના જણાવ્યા અનુસાર, તેમણે કાયદો અને ન્યાયતંત્રના સંશોધક હોવાનો ઢોંગ કર્યો હોવાનો આરોપ ખોટો હતો અને કોઈ પણ પુરાવાના સંદર્ભ વિના કરવામાં આવ્યો હતો અને આ દ્રષ્ટિકોણથી અપીલકર્તાએ વિનંતી કરી હતી કે ડિવિઝન બેન્ચના સભ્યો એવા ન્યાયાધીશો સામે અદાલતી અવમાનનાની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવે.

આ અપીલના નિર્ણય માટે, અમે એ દાવાને સાચો માનીશું જે અપીલકર્તાએ સંબંધિત સમયે કર્યો હતો કે તેઓ કાયદા અને ન્યાયતંત્રના સંશોધક છે, જેમણે કાયદા અને અદાલતો દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતી સત્તાના અર્થઘટનના સંદર્ભમાં સુપ્રીમ કોર્ટ અને ઉચ્ચ અદાલતોના ઘણા ચુકાદાઓનું સંશોધન કર્યું છે. આ ધારણા પર, બે તિરસ્કાર અરજીઓ દાખલ કરવામાં અપીલકર્તા દ્વારા અપનાવવામાં આવેલ માર્ગ વધુ આઘાતજનક હતો કારણ કે ધારણા એ પણ

દર્શાવે છે કે અપીલકર્તા સામાન્ય માણસ નથી પણ કાયદાની સારી રીતે પારંગત વ્યક્તિ છે.તે સંપૂર્ણપણે સમજી શકાય તેવું છે કે જ્યારે અપીલકર્તાને સુઓ મોટો તિરસ્કાર નોટિસ જારી કરવાનો આદેશ આપવામાં આવે છે, ત્યારે તે કાયદામાં ઉપલબ્ધ હોય તેવા આધારો પર તેનો વિરોધ કરે છે પરંતુ અપીલકર્તાએ ન્યાયાધીશો સામે તિરસ્કાર અરજી દાખલ કરવા માટે એક વિચિત્ર અને સંપૂર્ણપણે બિનજરૂરી માર્ગ અપનાવ્યો હતો જેમણે આવી તિરસ્કાર નોટિસ જારી કરવાનો આદેશ આપ્યો હતો.તેવી જ રીતે, તે સમજી શકાય છે કે જો અપીલકર્તા ૧૨મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૮ના આદેશથી વ્યથિત છે, તો તે યોગ્ય કાર્યવાહીમાં તેની ચોકસાઈને પડકારે છે અથવા જો તે આદેશમાં કોઈ ખોટું તથ્યાત્મક નિવેદન આપવામાં આવે છે, તો તે તે નિવેદનને કાઢી નાખવાનો આદેશ માંગે છે, પરંતુ આમ કરવાને બદલે, તે કલમ ૩૪૦ Cr.P.C હેઠળ તેની અરજીને ફગાવી દેવાનો આદેશ પસાર કરનારા ન્યાયાધીશો સામે તિરસ્કારનો કેસ (CPAN No.૯૦૨/૯૮) દાખલ કરે છે.

જ્યારે ઉપરોક્ત બે અવમાનની અરજીઓ ડિવિઝન બેન્ચ સમક્ષ વિચારણા માટે આવી, જેમાં બે માનનીય ન્યાયાધીશોની બનેલી હતી, જેમણે ૧૨મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૮ના રોજ આદેશ પસાર કર્યો હતો, ત્યારે અપીલકર્તાએ તે અરજીઓમાં ન્યાયાધીશો વિરુદ્ધ અપમાનજનક ટિપ્પણીઓ કરવા બદલ અને સુસંસ્કૃત સમાજના તમામ ધોરણોથી આગળ વધવા બદલ અને જે રીતે તેમણે

તિરસ્કારની અરજીઓ દાખલ કરી હતી અને તેમાં આક્ષેપો કર્યા હતા તે રીતે અદાલતને બદનામ કરવા બદલ, અદાલતની અવમાનના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને અગાઉ નોંધ્યા મુજબ સજા સંભળાવવામાં આવી હતી.આ બંને અરજીઓ ફગાવી દેવામાં આવી હતી.અપીલકર્તા વ્યક્તિગત રીતે હાજર થયા છે.હાઈકોર્ટ દ્વારા બે અવમાનની અરજીઓને ફગાવી દેવાને પડકારવામાં આવી નથી.અપીલકર્તા રજૂ કરે છે કે તે વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશને તે હદ સુધી પડકારવા માંગતો નથી જ્યાં સુધી તે તિરસ્કારની અરજીઓને નકારી કાઢે છે.અપીલકર્તાનો પડકાર વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા તેની સજા અને દોષિત ઠેરવવાનો છે.અપીલકર્તાએ તેના પડકારના સમર્થનમાં જે મુખ્ય આધારની વિનંતી કરી હતી તે એ છે કે તેના દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અવમાનની અરજીઓને નકારી કાઢવી એ એક બાબત હતી, પરંતુ ઉપરોક્ત તિરસ્કારની અરજીઓ દાખલ કરવા અને તેમાં અપીલકર્તા જે દાવા કરે છે તે કરવા માટે તેને તિરસ્કારનો દોષી ઠેરવવો એ સંપૂર્ણપણે અલગ છે, તેને નોટિસ જારી કર્યા વિના અને તેને જવાબ આપવા માટે વાજબી તક આપ્યા વિના કાયદામાં મંજૂરી નથી.અપીલકર્તાની બીજી દલીલ એ છે કે સી. પી. એ. એન. <આઈ. ડી. ૧> ને માનનીય ન્યાયાધીશો દ્વારા સાંભળવામાં અને નિકાલ કરી શકાયો ન હોત, જેમણે વિવાદિત ચુકાદો અને આદેશ પસાર કર્યો હતો કારણ કે ન્યાયાધીશો પોતે ઉપરોક્ત અરજીમાં પ્રતિવાદી હતા.બન્ને દલીલોમાં યોગ્યતા છે.નિઃશંકપણે, અપીલકર્તા દ્વારા અપનાવવામાં આવેલો માર્ગ ખૂબ જ

આઘાતજનક હતો અને પ્રથમ દષ્ટિએ બે અવમાનની અરજીઓ દાખલ કરવી અને તેમાં ન્યાયાધીશો સામે આક્ષેપની પ્રકૃતિ તિરસ્કારપૂર્ણ હતી, પરંતુ કેસની હકીકતો ગમે તેટલી સ્પષ્ટ હોય, અપીલકર્તા તેને તિરસ્કાર માટે દોષી ઠેરવતા પહેલા અને તેની સામે જેલનો આદેશ પસાર કરતા પહેલા નોટિસ અને તક મેળવવા માટે હકદાર હતો.રેકૉર્ડ પરથી એ સ્પષ્ટ જણાય છે કે વિવાદિત ચુકાદો અને આદેશ પસાર કરતા પહેલા અપીલકર્તાને ન તો કોઈ નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી અને ન તો વાજબી તક આપવામાં આવી હતી.વધુમાં, બીજી તિરસ્કાર અરજીની સુનાવણી અને નિકાલ વિદ્વાન ન્યાયાધીશો દ્વારા થઈ શક્યો ન હોત કારણ કે તેઓ ઉપરોક્ત અરજીમાં પ્રતિવાદી હતા.તે કેસમાં વિનંતી સંપૂર્ણપણે ખોટી ધારણા હોવા છતાં તે ન્યાયાધીશો સામે તિરસ્કારની કાર્યવાહી શરૂ કરવાની હતી જેમણે તેને સાંભળ્યું અને નિકાલ કર્યો.ન્યાય માત્ર થવો જ જોઈએ નહીં, પરંતુ કરવામાં આવ્યો હોય તેવું પણ દેખાવું જોઈએ.તે વધુ નોંધવામાં આવી શકે છે કે વર્તમાન અદાલતની સામે તિરસ્કારનો કેસ નથી.આ એક એવો કેસ છે જેમાં બે તિરસ્કાર અરજીઓમાં કરવામાં આવેલા દાવાઓ પ્રથમ દષ્ટિએ તિરસ્કારપૂર્ણ છે અને અદાલતને બદનામ કરે છે.

ઉપરોક્ત તથ્યો પર, સામાન્ય રીતે વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશને રદ કરીને, અમે અપીલકર્તાને નોટિસ જારી કરવા અને તે અવમાનના માટે દોષિત છે કે કેમ તે નક્કી કરતા પહેલા તક આપવા માટે આ બાબતને ઉચ્ચ અદાલતમાં મોકલી

હોત.પરંતુ, કેસની વિચિત્ર હકીકતોને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારો મત છે કે કેસને રિમાન્ડ કરવાની જરૂર નથી.અપીલકર્તા પહેલેથી જ ૩૬ દિવસની સજા ભોગવી ચૂક્યો છે.બંને તિરસ્કાર અરજીઓ (CC No.૩૩૩/૯૭ અને CPAN No.૯૦૨) રદ કરવામાં આવી છે અને અપીલકર્તા તેની બરતરફીને પડકારવા માંગતો નથી.વધુમાં, અપીલકર્તા છેલ્લા છ વર્ષમાં પાઠ શીખ્યા હોવાનું જણાય છે.બે તિરસ્કારની અરજીઓ દાખલ કરીને દર્શાવવામાં આવેલા નકારાત્મક અભિગમને બદલે, તેઓ કેદીઓના અધિકારોને પ્રોત્સાહન આપવા માટે રચનાત્મક કાર્ય શરૂ કરવાનો દાવો કરે છે અને એક પ્રતિષ્ઠિત અખબારમાં કાનૂની સંવાદદાતા તરીકે જોડાયા છે, જેના સમર્થનમાં તેમણે અખબારના અહેવાલો દાખલ કર્યા છે.તે અહેવાલો દર્શાવે છે કે અપીલકર્તા કાનૂની સંવાદદાતા તરીકે કામ કરી રહ્યો છે.અપીલકર્તા દ્વારા એવો દાવો કરવામાં આવે છે કે કાનૂની સમુદાય અને હાઈકોર્ટના ન્યાયાધીશો દ્વારા અહેવાલોની વ્યાપક પ્રશંસા કરવામાં આવે છે.અપીલકર્તા જેલમાં વિતાવેલા ૩૬ દિવસના સમયગાળા માટે કોઈને પણ પડકારવા અથવા જવાબદાર ઠેરવવા માંગતો નથી.

ઉપરોક્ત વિચિત્ર તથ્યોને ધ્યાનમાં રાખીને, બે અવમાનની અરજીઓને રદ કરતી વખતે, અમે અપીલકર્તાને અદાલતની અવમાનના માટે દોષિત ઠેરવતા અને તેને ઉપરોક્ત સજા સંભળાવતા વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશને રદ કરીએ છીએ.દંડ, જો જમા કરવામાં આવે તો, અપીલકર્તાને પરત કરવામાં

આવશે.અપીલોનો તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે.

આર. પી.

અરજીઓનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો .

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.